

У БЪОГРАДУ 27. Септембра. 1856.

ШУМАДИНѢА,

ЛИСТЪ ЗА

КЪИЖИВНОСТЪ, ЗАБАВУ И НОВОСТИ.

Учредникъ и издатель Лѣбомиръ И. Ненадовићъ.

ТЕЧ. V. Овай листъ излази у Вторникъ и Четвртакъ на по табака, а у Суботу на табаку. Цѣна му е за три мѣс. 5, а за пола године 10. цванц. За огласе плаћа се одъ врсте 5 крајц. за трипутъ. № 96.

Съ концемъ овога месеца свршуе се *трећа четвртъ* пренумераціе на ШУМАДИНѢУ. Ко одъ почитаеми ГГ. Читатели и унапредакъ овай листъ држати жели, а или съ почетка за целу годину, или о Петровудне за ово друго по.годіе платіо ніе : тога учтиво умолявамо, да изволи съ првимъ делижансомъ послати н о в ц е за идуће ново тримесечіе, како му се небы брови прекидали. Равнимъ начиномъ умолявамо свакогъ, кои што Учредничеству давати има, да му то съ првимъ делижансомъ послати изволи.

М р т в ы й Г о с т ь .

(Продужено)

„До сто врага!“ повиче господарь Мирковићъ смеюћи се, потре се и вуцне по челу; „Измишльотина супарника! Ништа друго! Па да се тога нико несети, па ни самъ свезнаюћий, мудрый управитель, ни нѣговъ полицаи! Како се я одма несети, кадъ самъ господара Петловића угледао, да е лукавый командантъ нѣга зацело познавао па изъ нѣга мртвогъ госта изтесао? Мы старци остаемо проста деца и прочая, докъ годъ неоседимо. — Али, господињъ командантъ, вы сте криви, што су се ѣволске комедіе догодиле. Младый Петловићъ ужасно ће се морати лютити; викаће и псоваће како е овде предусретнути быо; мене ће називати маторомъ будаломъ и прочая.“

„Боже сачувай, отаць“ рекне Миланъ. „Шта выше онъ е врло задоволянъ што е тако изпало Онъ пріятельски поздравля преко мене и Васъ и Маму и Лепосаву. Я и онъ данасъ смо постали прави пріятельи. Ёрь смо еданъ другомъ све наше тайне исповедили. Съ почетка, како смо сами за трпезомъ седили и ручали, гледали смо еданъ у другогъ равнодушно. Онъ е быо намргођенъ и ћутао ма да ме ние познавао. Я самъ быо намргођенъ и ћутао самъ башъ зато, што самъ га познавао, и што самъ мислю, да е быо у Н—Б. на прошевини. Но кадъ случайно изъ учтивости еданъ другогъ по нешто запытасмо, дознамъ я да онъ изъ Н—Б . . . кући путуе. Тада ме почне копкати любопытство, да што и више дознамъ. Наравно да се ту ние

дало лагати; я му рекнемъ да самъ у Н—Б . . . добро познать, будући самъ варошкый командантъ. „Аха“ повиче онъ смеюћи се и пружи ми руку преко астала. „Мой срећный супарникъ, коме я за нѣгову срећу јоште благодарити морамъ!“ Тако мы учинимо познанство, и садъ настане искренъ и поверителанъ разговоръ како е Богу воля. Помислите само, отаць, онъ ми потврђаваше, да му се сама Лепосава изяснила, да е самномъ прстенювана, и молила га да ню и мене необезпокоява. Напротивъ да е онъ Лепосаву у руку полюбіо и рекао: да е онъ истина послушао свогъ родителя, те у Н—Б . . . дошао да ню проси, но да е онъ то безъ вољъ чинію, а башъ и наумію, да савъ тай посао покварити гледа. Ёрь онъ има у престолномъ граду потайну любовь, кѣрь некогъ тамошнѣгъ професора, но кои поредъ свогъ душевногъ блага, мало земальскогъ притяжава, ато е старомъ банкеру Петловићу каменъ претиканія какавъ само може быти. Стараць дакле забранію му е и мыслити на сироту кѣрь професорску, ако немисли изъ наслѣдія исключенъ быти; младый пакъ обећао се своіой драгой веранъ быти, и тврдо е наумію, да се съ нѣбомъ после смрти отчине венча.“

„Шта?“ повиче господарь Мирковићъ зачуђенъ. „И ты си то Лепосаво све одъ нѣга самогъ дознала? — Децо мени тако долази, као да се вы смеете са мномъ. Зашто ты мени о томе ни едне речице, ни едногъ словца казала ниси?“

Лепосава полюби отца у руку и рекне: „Размислите се добро, сладкій отаць, и немойте вашой Лепосави ништа пребаживати. Опоминѣте ли се како сте

онда лотити были, кадъ самъ я онако весела збогъ разговора съ господаромъ Светозаромъ — къ вама дошла, васъ одъ нѣга поздравила и све вамъ до найманѣ ситнице казати хтела? Знате ли, како сте ми забранили, да говоримъ и како сте се обрекли наградити мою покорность тиме, што ћете Светозара съ Миланомъ заменити? Да ли се јошть опоминѣте?

— Тако? Заръ самъ я то учинио? — Нема ти ничега болѣгъ у свету одъ покорности, само кадъ смо ради, да какву користь одтуда добыемо!

„Али заръ се я нисамъ морала покоравати? Заръ Вы нисте претили, да ћете сладку майку и мене у подрумъ затворити, ако . . .“

— Тако е, тако е, чегрталко! Немой ми далъ мое грехове предъ очи изтуривати. Али јоште онда, кадъ си са младымъ Петловићемъ, у то безъ мога знања,

клаприяла, заръ му ниси могла одма казати, каква се чудновата предрасуда подигла противъ нѣга? Онъ бы зацело у стану быо очи намъ отворити. Баръ да си му какавъ пристоянъ узрокъ и прочая навела, зашто се мы према нѣму тако а не другчѣе обходимо?

„То самъ я учинила. Чимъ онъ дознаде, да е мое срце заузето, обрадовао се и приповеди ми равну судбину нѣговогъ срца. Пристойниѣ узрокъ да се разстанемо немож е се ни наћи. Та вы знате, да смо га мы, я и мати, већ и на ручакъ позвали, али. . .“ —

— Стой! Нека командантъ далъ приповеда! Дакле башъ се нинайманѣ нѣ на насъ лютио? Шта ли мора онъ о нама варошанима мыслити! Шта вели, дал' е мыслію, да смо мы сви и скупа е поединце у божићный постъ полудили и прочая.?

(свршиће се)

СТРАНЕ НОВОСТИ.

Р у с і я .

„Шлезнице цайтунгъ“ пише подъ 13. Септ. изъ Петробурга:

Правацъ, коимъ е владацъ цара Александра II. по окончаню рата пошло, одъ дана на данъ све се яснѣе показуе. Оно очевидно иде на то, да се просвета и образованость, науке и вештине, као правый и тврдый основъ сваке државе, подпомажу, и у системи воспитанія већ су учинѣне многоважне, на то смѣрајуће промѣне; друге мѣре, као саставлянѣ многобройны дружтва, подѣйствоваће на процветанѣ трговине и саобраћаја, велика олакшаня при издаваню пасоша уништаваю високу и досадъ неприступну преграду према иностранству, а единство и миръ у држави све се яче утврђуе великодушномъ добротомъ и смотреномъ трпеливостю царевомъ.

Нарочито у два правца имаће се посведочити и оправдати политичка мудрость и разборитость новогъ правительства, едно у томе, да се последнимъ ратомъ разламѣно одушевљенѣ неугаси, и да се после толики велики напрезаня нађу цѣли, које су постизаваня и жертвѣй достойне, — а друго у томе, да се одчасти изгубљеный политичкѣй упливъ на послове и питаня европски држава опетъ поврати.

Ма како тавна была найближа будућность и развѣянѣ свега овогъ предреченогъ, текъ е толико извѣстно, да е присутство графа Морни-я у Русиѣ много привело томе, да се и пре већъ постоявше приближаванѣ између Русиѣ и Француске јошть силниѣ утврди, и ако се потврди, да е онъ, графъ Морни, избранъ за сталногъ пуномоћника цара Наполеона при рускомъ двору, онда бы се то могло сматрати као несумњивый знакъ срдачногъ споразумљеня.

Напротивъ тога многи знаци показую, да одношенѣ према Енглеской нѣ найманѣ повѣрителности нема, и то лежи у природи ствари, да се свако помераванѣ по-

ложая, кои су ове три силе у рату заузимале, мора све далъ и далъ развѣяти, т. е. идући свака своимъ правцемъ, положай ће се нѣовъ сасвимъ измѣнути, а наипосле могу се ствари и тако окренути, да се изъ крайности у другу супротну крайность дође.

Ф Р А Н Ц У С К А .

У Паризу 19. Септембра.

„Монитеру“ являю изъ Бордо-а, да е тамо 18. Септембра приспѣо царъ съ царицомъ и Францускимъ царевићемъ. Луи Наполеонъ очекуе се у Паризу сутра (20. Септембра). Спреманя за дочекъ нису врло саяна.

Гласа се, да ће царъ, кадъ се врати у Паризъ, држати прегледъ надъ войскомъ стануюћомъ у Паризу, коя ће се оданде кренути, да уступи мѣсто некимъ полковима одъ источне войске. Погрешна е пакъ вѣсть, да ће цѣла четврта дивизія изъ Париза отићи, еръ ће одъ ове дивизіѣ отићи изъ Париза само два линейна полка и еданъ ловачкѣй батальонъ, а остала четири линейна полка ловачки батальона, кои су опредѣлени, да се крену изъ Париза, принадлеже другимъ дивизіама париске войске.

Ш П А Н И Я .

„Мадридске новине“ одъ 9. Септембра являю о едномъ бою Шпаньолаца са африканскимъ Маврима слѣдуюће:

„По едномъ јуче стигавшемъ извѣстію мѣстногъ команданта тврдинѣ Мелиле нашао е истый за нужно, да предузме военый походъ противъ единого јошть неприятельскогъ кабилскогъ племена, такозваногъ Бенесидель, које племе непрестано варошъ узнемирава. И тако излети онъ изъ града 28. Августа са 596 войника и 60 ко-

ня одъ маіоркански ловаца. Слѣдство овогъ излетаня было е по Шпаньолце повољно, ерѣ се ту ясно посведочило надмоііе правилне войске надъ фанатичкимъ варварскимъ ордама (четама); но при свемъ томъ претрпиди су Шпаньолци знатну штету; 70 и неколико момака ранѣно е, 16 е погинуло, између кои два виша и еданъ нижій официрѣ.

Правительство шпаньолско, кое е озбиљно заключило, да непријателскимъ нападањима овы сѣверо-африкански разбойника еданпутъ за свагда край учини, латило се мѣра, помоћу кои ће ту цѣль постићи моћи, а донде ће се уздржавати свакогъ манѣгъ предузимања, ако случайно nebude преке нужде.

Вѣсти изъ Шпаніе показую, да су се тамо яко забринули о најближой будућности. Предстојћій долазакъ маршала Нарваѣца, кои е већ до шпанске границе стигао, врло много приноси къ умложеню ове забринутости. У Мадриду предстои промена министерства. О Донелъ лаћа се озбиљины мѣра предосторожности оны е учиню врло многе промѣне у войничкимъ командама; многе е офицере позатварао, а опетъ многе друге, кои су њѣму лично одани поставіо е на чело батальона и полкова. Далъ су сви прекобројни офицери своју степену добыли строгій налогъ, да сеодма уклоне баръ 20 сатій далеко одъ престолногъ града.

— Изъ Мадрида пишу далъ подъ 15. Септембромъ слѣдујоће:

„Свима губернаторима провинція издана су исподъ руке повѣрителна упутствія и налози о извршеню депрета, коимъ се заплъ са добара краљице Христине скида. Министерскій савѣтъ е заключіо, да званичній листъ овај декретъ необнародуе, ерѣ се кабинетъ уплашио, да ће то народъ врло раздражити и озлоедити.“

— На свакій начинъ ова мѣра ніе ништа друго, но предтеча повратка краљице Христине у Шпанію.

— — Една депеша изъ Мадрида одъ 10. Септембра явля:

„Шпанско правительство шилъ у средиземно море едно яко одѣленъ флоте. Брой топова ове флотице износиће 110 комада.“

— У Мадриду много се говори о едной демонстрацији, коя ће се 16. Септембра догодити при великой войничкой смотри у Праду, на којој ће краљица присуствовати у униформи ђенерал-капетана. Гласа се, да су войнике склонили, да вичу: „Да живи наша самодержавна (абсолютна) краљица!“

П Е Р С І Я.

Изъ Персіе долазе гласови, да е на персіјско-авганской граница букнуо ратъ. Дост-Мохамедъ и њгови сывови поплавили су войскомъ пограничне области Персіе и ступаю напредъ къ Херату. Многи се сумняю о томъ, да ће персіјска войска бити у станю стати на путь овимъ суровимъ авганскимъ ратницима.

Е Г И П Е Т Ъ.

Изъ Александріе пишу „Тривстер-цайтунгу“ подъ 13. Септембромъ, да тамо на политичкомъ хоризонту влада највећа тишина. Садъ одсутвую изъ Александріе

четири ђенерална конзула велики европски сила, кои ће текъ идућегъ месеца у Александрію доћи. Одъ стране Русіе и Прајске доћи ће нови ђенерални конзули.

Источна Индія.

У источној Индіи влада миръ; повторителна буна Санталаца сасвимъ е угушена. У Пенчабу чини колера іоштъ единако велика опустошена. — Убийце бирманскогъ принца постављени су у слободу изъ недостатка доказа.

Политичкій Прегледъ.

Правительство сѣверо-американски савезны држава чини садъ кораке кодъ европски дворова, кои су на парискомъ конгресу участвовали, како бы се дошло до уговора, коимъ бы се потврдила она четири, конференціалномъ сѣдницомъ одъ 4. Априла постављена начела морскогъ права, съ додаткомъ, да се усвои и изражено у Марсіовой депеши Кларендону предложень, по коме да у будуће приватно зманъ и на самимъ ратнимъ лаћама буде безбѣдно.

Изъ Париза пишу подъ 14. Септембромъ едномъ њѣмачкомъ листу слѣдујоће:

„Француска се склонила на демонстрацію противъ Неаполя, будући е Енглеска умѣрила своя зактеваня одъ краля Фердинанда, или управо рећи, будући е Енглеска пристала на незнатна зактеваня Францускогъ двора.“

Енглескій кабинетъ склоніо се на ово, поглавито изъ тогъ побуђеня, што се одвоеный уговоръ, заключень 3. Априла између Француске, Енглеске и Аустріе, може сматрати као сасвимъ нарушень. Овај уговоръ постои до душе іоштъ на папиру, али силе, кое су га подписале, нису више између себе сложне.

Француска слаже се съ Русіомъ у многое, што се тиче источногъ пытания. Шта више неки потврђую, између овы држава постои некій тайный уговоръ у смотреню оны точкій, коихъ е разрѣшень конгресъ парискій одложіо.

У тимъ околностима приближила се Енглеска Аустрији, и изъ овогъ призрєня умѣрава Енглеска свою досадашню прєма Аустрији доста непријателску политику.

Што се тиче неслоге између Француске и Енглеске, ова ће се кадъ тадъ показати или на Дунаву или на Црномъ мору, и може се іоштъ садъ узети за врло вѣроятно, да ће при повтореномъ отварању париски конференціи ради коначне разправе источногъ пытания, Русія и Француска стојати на едной, Аустрија пакъ и Енглеска на противной страни. (Изъ „Ост-дајче поста.“?)

ТЕЛЕГРАФСКЕ ДЕНЕШЕ.

У Паризу 22. Септембра.

„Монитеръ“ явля, да е царъ Наполеонъ добыо више писама, између кои се налази и едно писмо цара рускогъ Александра, коимъ оны изявлюе свою благодарность французскомъ цару за припослатый му орденъ почестне легіе.

У Генови 20. Септембра.

„Корієре меркантиле“ явля, да е сардинско правителство издадо заповѣсть, опремати и наоружати у-

бойне лађе „Карла Алберта“ и „Говернала“; лађа „Евридизь“ већ е наоружана.

О Г Л А С И.

(2—3) Долуподписаный продаемъ изъ слободне руке мой на Терази наодећий се плаць, на коме 3 дућана съ лица са 3 собе за истима, постое; притомъ има у авліи 1 соба съ куйномъ и 2. подрума помала, 1 шупа прилично велика и бунаръ. Поменутой плаць наоди се до кафане госп. Милутина Петровића пензионированогъ Совѣтника; звана Јосифова кафана.

ДИМИТРИЈ Ђ. ГЛАВИНИЋЪ.

Членъ Совѣта г. I. Вельковичъ.

дае подъ кирію еданъ квартиръ са 4 собе, куйномъ, подрумомъ и бунаромъ у авліи. Ко жели узети одъ Митрова дне нека се яви погодбе ради. (2—3)

Магаза и дућани подъ кирію

У кући кодъ „Кралъ вѣћа Марка“ близу мале пјаче има на горњемъ фронту два дућана и на долњемъ една магази за издаванъ подъ кирію.

СИМЕОНЪ ВЕСОВИЋЪ.

г. Крста Рад,

родомъ изъ Србіе, кои е живіо у Београду и Земуну, а после отишао у Цариградъ, и затимъ по дѣлу свои господара по разнимъ земляма путовао, био е 26. Августа т. г. у Марсељу и тада се навезао за Александрію, одкуда ће ићи у Ђрусалимъ на поклоненіе светомъ гробу Христа Спасителя. Онъ ће тамо dospети до конца Новембра текуће године, а задржаваће се до конца Априла идуће 1857. године, и после е науманъ у Србію вратити се. Друштво њгово съ њиме бывше у Марсељу ово явля посредствомъ новина, да бы родбина њгова за њга разабрала да е живъ, и кадъ се вратити намерава. (1—3)

ДВА ДУЃАНА

са по едномъ уза свакий собомъ, има за издаванъ у кући Господина Попечителя Стефана Марковића. Ко бы кои одъ Митровадне желіо узети, нека му се погодбе ради пріавити изволи.

(1—3) Подписаный опунуоменъ, являемъ, да ће се две куће одъ слабогъ матеріяла Г. Александра Николића, налазеће се на Врачару више барутане средсвомъ лицитаціе 4. 5. и 6. Октобра ове године продавати; а међутимъ ко жели иначе у погоду съ подписанымъ ступити, нека му се изволи пріавити.

На добрама овимъ никаквогъ терета нема.

У Београду 26. Септ. 1856.

ЂОРЂЕ С. ЧОКОВИЋЪ,
магазација.

ПРВО ТЕЧЕНІЕ МУЗИКЕ

почињъ 1. Октобра тек год.

Уписиванъ е кодъ г. Директора гимназіе.

На огласъ Ђврея београдски, стављный у 95. брой Шумадинке, да ће за време њіовы праздника т. е. одъ 2. до 10. Октобра дућани њіови затворени быти, примѣваю трговци београд, да то за публикумъ никаквогъ значена нема, што ће еврейски дућани затворени быти, еръ нико у никаквомъ еспапу оскудость трпити неће, будући се све оно, што Ђврей имаю и кодъ Срба и то у већой количини у свако доба добыти може.

(1—3) Подписаный дае подъ кирію еданъ квартиръ са 4 собе, куйномъ, конкомъ и подрумомъ. У авліи има бунаръ, штала за 4 коня, отлукана за сено и шупа. Ко жели узети одъ Митрова дна, нека се погодбе ради яви.

ДУКА ПЕШИКА.

Двое женске деце, едно одъ 6 а друго одъ три године, обое савршено здраво, дао бы сиротиньомъ притесный родитель коме подъ свое

За родителя распытати се може у Експедиціи Шумадинке. (2—3)

(2—3) Како су Тоша Радивовићъ и овога жена Ђлена изъ Смедерева, њіино бывше иманъ, кое е законимъ путемъ у собстеность долеподписаногъ, и њгове супруге Савке, како покретно тако и непокретно сво прешло, у одсутству његовомъ знатно почели отуђивати: то я овимъ явнимъ огласомъ по другій путь опочињмъ свакогъ, да онъ са Тошомъ и овога женомъ Ђленомъ никакве погодбе и уговоре о томе иманю не заключава, еръ у противномъ случаю по закону ће свакий самъ себи морати штету приписати. —

У Београду 24. Септ. 1856.

НИКОЛА Ж. РАЙКОВИЋЪ
Протоколиста Врх и Касац. Суда

Одъ 2. Октобра па до 10 истогъ месеца Ђврей имаю празнике, за кое време дућане никако неотвараю. О чему непропуштаю и цео публикумъ известити. (2—3)

(2—3) МИЛИЋЪ ПОПОВИЋЪ трговаць изъ села Свине у Окруж. Пожаревачкомъ има на продаю 8000 ока добра пасуля. Ко бы имао волю купити, нека се изволи њму погодбе ради обратити.

Монастирь Витовница у Пожаревачкомъ Округію, дае подъ закупъ свою крчму и продавницу путемъ явне лицитаціе, коя ће се држати у селу Свини, у срезкой кући, 24. 25. и 26. ов. м. Септембра 1856. Ко има волю закупити речену крчму и продавницу, некъ се у означене дане нађе у Срезкой кући.

Изъ Канцеларіе Конзисторіе Архидіецезе Београдске К. № 788. (3—3)

Една госноя шетаюћи се по Калемейдану изгубила е едну драгоцѣнну иглу бисеромъ овићену. Ко е нађе нека донесе учредничеству Шумадинке, пакъ ће добыти лепу награду.